

Høring om inklusionsstrategien.

Udarbejdet af lederteamet og pædagog med diplom i inklusion fra St. Magleby Skole SFO. Spørgsmål under hvert emne er tilføjet af rådsformand.

Vi har valgt at give vores høringssvar, ud fra de overordnede temaer i udsendt inklusionsstrategi. Der vil primært findes positive overvejelser i vores høring, fordi hele kongstanken om et helhedssyn på *barnet i udsatte positioner*, er et af det pædagogiske personales kvalifikationer og særlige interessefelter.

Vi har både interesseret os for vores SFO's arbejde og for det tværfaglige samarbejde, fordi vi er under implementeringsprocessen i skoleregi, og med de udfordringer og opgaver dette giver for vores fremtidige samarbejde.

Faglighed:

Faglighed kræver værktøjer til refleksioner så der skabes et fælles tredje.

I implementeringsprocessen kræves der en udviklingsstrategi, der favner bredt. Vi skal finde et fælles tredje med vores samarbejdspartnere, og tænker her først og fremmest på samarbejdet mellem lærer pædagoger. Vi tror på at en faglig tilgang til et tværfagligt og ligeværdigt samarbejde, skal ske igennem et **praksissamarbejde, i det dialogforum**, der tager afsæt i et forudbestemt værktøj, her anser vi **SIP** modellen som ideelt arbejdsredskab.

Spørgsmål: Hvordan sikrer vi kommunikationen til samtlige implicerede parter, så projektet og processen bakkес op?

Ressourcer:

Ressourcer er andet end masser af penge.

MEN; Når det er sagt, er vi også bevidste om, at intet kan udvikles uden økonomi. Ressourcer er uddannelse, menneskelige gode arbejdsvilkår og ikke mindst fagfolk, der vil skabe rammer for barnet i fællesskabet. Fællesskabet skabes igennem faglige samarbejdsfora. Et ligeværdigt samarbejde, hvor pædagoger, lærere og andre eksterne samarbejdspartnere, anser sig som ét helt team. Forældre til barnet er en særlig og vigtig del af samarbejdet, og skal i visse kontekster deltage med øvrige deltagere omkring barnet/gruppen.

Uddannelse skal ske bredt, så alle får kendskab til, hvad inklusion er, og hvordan inklusion kan bruges og virker i praksis. Vores anmodning er, at alle medarbejdere løbende inviteres til udviklingsfora på tværs af faggrupper. Vi ved det er vigtigt, at man opdateres og videndeler løbende, og at der bliver stillet krav til et seriøst stillingtagen til den daglige inklusionspraksis.

Kursuskataloget er en fin tilgang til særligt interessante emner indenfor inklusion, men dårligt egnet til bred uddannelse, fordi det kræver mange medarbejdere væk fra SFO og skole samtidig.

Nøglepersoner skal anses som særlige ressource personer. Det er personer, der kan "hentes ind" under omstændigheder, hvor en gruppe har brug for faglig sparring, for at komme videre i en proces. Det skal

gøres klart, hvilke opgaver der stilles til vedkommende. Disse personer skal løbende udvikles. For at skabe realistiske tilgange, er vedkommende ansat i SFO og skole i hverdagen.

Vi forudsætter, at alle i institution og skole, skal være opdateret om inklusionstiltag og handlemåder.

Som eksempel fra **SIP** modellen, kan lærere og pædagoger bede ressourcepersonen om at udarbejde en analyse af de fortællinger fagpersonerne har udarbejdet, og derefter gå i dialog omkring en særlig problemstilling. For os er det vigtigt, at vi som fagfolk fremhæver de gode historier, og det kan være svært, når alle forsøg går i hårnude. En ressourceperson skal have en særlig kompetence, og skal derfor aflønnes af de ressourcer der ligger til udvikling af inklusionsstrategien.

Spørgsmål: Hvordan sikres det, at der er økonomisk midler til udvikling og iværksættelse af samarbejdet mellem forskellige faggrupper?

Organisation:

Ligeværdighed kan realiseres når vi finder det fælles tredje.

Ved SIP modellen får alle deltagere mulighed for at starte et ligeværdigt samarbejde, hvor alle har det samme udgangspunkt, og herigennem skaber viden igennem reflekterende dialog. De professioner der deltager i samarbejdet, giver hinanden mulighed for nye tanker, nye indfaldsvinkler og aftaler om handlemåder.

Det kræver en stærk organisation, der prioriterer samarbejdet højt. Når vi som SFO samles med andre faggrupper, forudsætter det planlægning, forberedelse og ressourcefordelinger skabt af ledelsen. Det forudsætter visse strategiske overvejelser som vi anbefaler, bliver en del af en udviklingsplan, når vi skal sammensmelte SFO og skolesamarbejdet.

Spørgsmål: Hvordan letter vi det arbejdspress, der ligger i, at vi både skal udarbejde strukturændringer, og implementere inklusion? Det er bydende nødvendigt, at der i begge implementeringer, skal foregå, udvikling, uddannelse, kommunikation i forhold til interessenter, samt økonomiske prioriteringer, så alle faggrupper kan deltage og få samme forudsætninger! Det er alt andet lige, tid fra børnene der sættes i spil.

Forældre:

Uvidenhed skaber eksklusion

Vi står overfor forældre, der har den opfattelse, at deres børn, skal tilsidesættes, når vi arbejder med inklusion. En misforståelse af inklusionsarbejdet, som vi nødvendigvis må eliminere ved bevidstgørelse af det konkrete arbejde. I vores optik, kan en situation lettest synliggøres, hvis vi kan beskrive hvad der er sket, og hvordan vi har handlet, for at styrke gruppen. Det kan være svært at skelne mellem det der må siges og det der ikke må siges. Vi skal udvikle måder at kommunikere på, så alle forstår, at inklusion er for hele gruppen, og ikke alene for barnet der er i en udsat position.

Spørgsmål: Hvordan får vi forældregruppen som helhed, til at forstå, at inklusionspædagogik, kommer alle til gode?

Tidlig indsats:

Nytænkning skal på banen i samarbejdet

Samarbejdet imellem børnehave og SFO og skole skal styrkes. For at starte et fagligt samarbejde omkring inklusion, foreslår vi, at eksempelvis, "ny skolestart", gøres til et inklusionsprojekt, hvor samtlige faggruppers ideer kommer i spil. Det kunne gøres via Mary fondens mobningskuffert! Det forudsætter uddannelse i Mary fonden, men det kan gøres relativt billigt; To personer 2800,00 kr. og så får man en materialekuffert!

Spørgsmål: Hvordan får vi skabt fysisk "rum" til inklusion, hvor udfordringen blandt andet ligger i særlige foranstaltninger for gruppen?

Evaluering af indsatsen:

Evalueringsmetoderne skal være alsidige

Alle skal delagtiggøre sig i evalueringer. Forældre kan indsamle data i kvantitative undersøgelsesformer, og fag personer kan foretage de kvalitative data. Det er vigtigt, at fagfolk, udarbejder de evalueringer der fører til nye handle måder, indblik og udvikling af feltet.

De vigtigste evalueringer får vi igennem børnene!!!

M.v.h.

**Suzan Schmidt,
SFO leder, St. Magleby skole.**